

Brüsszel, 2017.11.22.
COM(2017) 677 final

ANNEX

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat
A TANÁCS HATÁROZATA
a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról

MELLÉKLET

5. iránymutatás: A munkaerő-kereslet fellendítése

A tagállamoknak elő kell segíteniük a minőségi munkahelyek létrehozását, többek között a vállalkozások előtt álló, a munkaerő-felvétellel kapcsolatos akadályok csökkentésével, a vállalkozói tevékenység és az önfoglalkoztatás előmozdításával, és különösen a mikro- és kisvállalkozások alapításának és növekedésének támogatásával. A szociális gazdaság megvalósulását és a szociális innovációt is aktívan támogatniuk kell.

A tagállamoknak ösztönözniük kell a munka innovatív formáit, amelyek felelősségteljes megközelítést alkalmazva, mindenki számára munkalehetőségeket teremtenek.

Az adóterheket a munka megadóztatásáról más, a foglalkoztatás és a növekedés szempontjából kevésbé káros adózási forrásokra kell áthelyezni, figyelembe véve az adórendszer újraelosztási hatását, ugyanakkor gondoskodva azon bevételek megóvásáról, amelyek a megfelelő szociális védelmi és növekedésserkentő kiadások fedezéséhez szükségesek.

A tagállamoknak – a nemzeti gyakorlattal összhangban és a szociális partnerek autonómiájának tiszteletben tartásával – elő kell mozdítaniuk átlátható és kiszámítható bérmegállapítási mechanizmusok alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a termelékenység alakulásának függvényében történő rugalmas bérezést, miközben biztosítják a tisztességes megélhetést biztosító méltányos béreket. Ezeknek a mechanizmusoknak figyelembe kell venniük a képzettségi szintek különbségeit, valamint a régiók, ágazatok és vállalkozások gazdasági teljesítménye közötti eltéréseket. A nemzeti gyakorlatok tiszteletben tartása mellett a tagállamoknak és a szociális partnereknek megfelelő minimálbér-szinteket kell biztosítaniuk, figyelembe véve azoknak a versenyképességre, a munkahelyteremtésre és az aktív keresők körében tapasztalt szegénységre gyakorolt hatását.

6. iránymutatás: A munkaerő-kínálat javítása: munkavállalás, készségek és kompetenciák

A technológiai, környezeti és demográfiai változások összefüggésében a tagállamoknak a szociális partnerekkel együttműködve elő kell segíteniük a termelékenységet és a foglalkoztathatóságot azáltal, hogy megfelelő tudást, készségeket és kompetenciákat biztosítanak az emberek aktív élete során, választ adva a jelenlegi és a jövőbeli munkaerőpiaci igényekre. A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges beruházásokat mind az alapoktatás és -képzés, mind a továbbképzés terén. Az oktatási és képzési rendszerek strukturális gyengeségeinek kezelése, a minőségi és inkluzív oktatás, képzés és egész életen át tartó tanulás biztosítása érdekében együtt kell működniük a szociális partnerekkel, az oktatási és képzési szolgáltatókkal és más érdekelt felekkel. Biztosítaniuk kell a képzési jogosultságok átvitelét a pályamódosítás során. Ez lehetővé teszi mindenki számára a munkaerőpiaci igények változásaira való jobb felkészülést és az azokhoz való jobb alkalmazkodást, valamint a pályamódosítások sikeres kezelését, ezáltal erősítve a gazdaság megrázkódtatásokkal szembeni ellenálló képességét.

A tagállamoknak elő kell segíteniük az esélyegyenlőséget az oktatásban és általánosságban emelniük kell az oktatás szintjét, különösen a legkevésbé képzettek számára. Biztosítani kell a magas szintű képzettséget, meg kell erősíteni az alapkészségeket, csökkenteni kell az iskolát korán elhagyó fiatalok számát, fokozni kell a felsőfokú végzettséggel rendelkezők munkaerőpiaci relevanciáját, javítani kell a készségek nyomon követését és előrejelzését, valamint növelni kell a felnőtteknek az oktatásban és a képzésben való folyamatos részvételét. A tagállamoknak szakoktatási és -képzési rendszereikben meg kell erősíteniük a munkaalapú tanulást, többek között színvonalas és hatékony tanulószervezéses gyakorlati képzések által, láthatóbbá és összehasonlíthatóbbá kell tenniük a készségeket és növelniük kell a formális oktatáson és képzésen kívül megszerzett készségek és kompetenciák elismerésének és érvényesítésének lehetőségeit. Fejleszteni és növelni kell a rugalmas szakmai továbbképzések kínálatát és kihasználtságát. A tagállamoknak támogatniuk kell az alacsony képzettségű felnőtteket is hosszú távú foglalkoztathatóságuk fenntartásában vagy fejlesztésében azáltal, hogy javítják a minőségi tanulási lehetőségekhez való hozzáférést és azok kihasználtságát a kompetenciafejlesztési pályák kialakítása révén, beleértve a készségek felmérését, a megfelelő oktatási és képzési kínálatot, valamint a megszerzett készségek érvényesítését és elismerését.

Kezeleni kell a magas munkanélküliségi és inaktivitási ráta problémáját, többek között az álláskeresőkhöz, a képzéshez és az átképzéshez nyújtott támogatáson alapuló, megfelelő időben történő és testre szabott segítségnyújtás révén. A strukturális munkanélküliség jelentős csökkentése és megelőzése érdekében olyan átfogó stratégiákat kell követni, amelyek magukban foglalják a legkésőbb a munkanélkülivé válástól számított 18. hónap végén elvégzett mélyreható egyedi értékelést is. Továbbra is foglalkozni kell az ifjúsági munkanélküliség és a foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben részt nem vevő fiatalok (NEET-fiatalok) magas arányának problémájával, mégpedig az iskolából vagy képzésből a munkába való átmenet strukturális javítása révén, többek között az ifjúsági garancia¹ teljes körű bevezetése segítségével.

A munkát terhelő adók mérséklésére irányuló adóreformoknak a munkaerőpiacra való belépés előtt álló akadályok és visszatartó tényezők, ezen belül is különösen azok megszüntetésére kell irányulniuk, amelyek a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek munkába állását nehezítik. A tagállamoknak támogatniuk kell a fogyatékossgal élő személyek igényeihez igazodó munkahelyi környezet kialakítását, ideértve a célzott pénzügyi támogatási intézkedéseket és szolgáltatásokat, amelyek lehetővé teszik számukra a munkaerőpiacon és a társadalomban való részvételt.

A nemek közötti egyenlőség biztosítása és a nők munkaerőpiaci részvételének fokozása érdekében meg kell szüntetni a részvétel és a szakmai előmenetel útjában álló akadályokat, többek között az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás révén. Elő kell mozdítani a munka és a családi élet összeegyeztetését, különösen a hosszú távú gondozáshoz és a megfizethető, színvonalas koragyermekkori neveléshez és gondozáshoz való hozzáférés révén. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szülők és a gondozási feladatokat ellátó más személyek hozzáférjenek a megfelelő családi szabadságokhoz és rugalmas munkafeltételekhez a munka és a magánélet összeegyeztetése érdekében, valamint elő kell mozdítaniuk e jogosultságok nők és férfiak közötti kiegyensúlyozott felhasználását.

¹ *HL C 120., 2013.4.26., 1–6. o.*

7. iránymutatás: A munkaerőpiacok működésének és a szociális párbeszéd hatékonyságának javítása

Ahhoz, hogy a tagállamok a lehető legjobban ki tudják használni a dinamikus és termelékeny munkaerőt, valamint a munkavégzés új módozatait és az új üzleti modelleket, együtt kell működniük a szociális partnerekkel a rugalmasság és biztonság elvének végrehajtása érdekében. Csökkenteniük kell és meg kell akadályozniuk a munkaerőpiaci szegmentációt, küzdeni kell a be nem jelentett munkavégzés ellen, és elő kell segíteniük a határozatlan időre szóló foglalkoztatási formákra való áttérést. A foglalkoztatás védelemére vonatkozó szabályoknak, a munkajognak és az intézményeknek megfelelő környezetet kell biztosítaniuk a munkaerő-felvételhez. Biztosítani kell a munkaadók számára a szükséges rugalmasságot ahhoz, hogy gyorsan alkalmazkodni tudjanak a gazdasági környezetben bekövetkező változásokhoz, ugyanakkor meg kell őrizni a munkavállalók megfelelő biztonságát, valamint egészséges, biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetét. Meg kell előzni a bizonytalan munkakörülményekhez vezető munkaviszonyokat, többek között az atipikus szerződésekkel való visszaélés tilalma révén. Tisztességtelen felmondás esetén biztosítani kell a hatékony és pártatlan vitarendezéshez való hozzáférést, valamint a jogorvoslathoz való jogot, ideértve a megfelelő kártérítést is.

A szakpolitikáknak a munkaerőpiaci kereslet és kínálat összehangolásának javítására és a pályamódosítások támogatására kell irányulniuk. A tagállamoknak hatékonyan aktiválniuk kell azokat, akikben megvan a potenciál, hogy belépjenek a munkaerőpiacra. A tagállamoknak meg kell erősíteniük az aktív munkaerőpiaci politikák hatékonyságát azáltal, hogy növelik azok célzott alkalmazását, az azokra vonatkozó tájékoztatást, azok hatókörét, és jobban összekapcsolják azokat a jövedelemtámogatással, a munkanélküliek aktív munkakereséséhez kapcsolódó jogai és kötelezettségei alapján. A tagállamoknak törekedniük kell a jobb, hatékonyabb állami foglalkoztatási szolgálatok létrehozására az álláskeresőknek megfelelő időben kínált, személyre szabott segítségnyújtás, a munkaerőpiaci kereslet támogatása és a teljesítményalapú irányítás végrehajtása révén.

A tagállamoknak megfelelő, észszerű időtartamra szóló álláskeresési járadékokat kell biztosítaniuk a munkanélküliek számára az általuk befizetett járulékokkal arányos mértékben és a nemzeti támogathatósági szabályokkal összhangban. Ezek a járadékok nem jelenthetnek visszatartó erőt a foglalkoztatásba való gyors visszatérés tekintetében.

Támogatni kell a tanulók és a munkavállalók mobilitását a foglalkoztathatóság javítása és az európai munkaerőpiac teljes potenciáljának kiaknázása érdekében. Meg kell szüntetni azokat az akadályokat, amelyek az oktatás és képzés, a foglalkoztatói nyugdíjak és a személyes nyugdíjak, valamint a képesítések elismerése terén a mobilitás útjában állnak. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy az adminisztratív eljárások ne akadályozzák vagy nehezítsék meg a más tagállamokból származó munkavállalók számára az aktív foglalkoztatást. A tagállamoknak meg kell akadályozniuk a meglévő szabályokkal való visszaéléseket, és orvosolniuk kell az „agyelszívás” egyes régiókat potenciálisan sújtó problémáját.

A tagállamoknak – a nemzeti gyakorlatokkal összhangban, valamint a hatékonyabb szociális párbeszéd és a jobb társadalmi-gazdasági eredmények elérése érdekében – biztosítaniuk kell a szociális partnerek kellő időben történő és érdemi részvételét a gazdasági, foglalkoztatási és társadalmi reformok és politikák kialakításában és végrehajtásában, többek között a szociális partnerek kapacitásának növeléséhez nyújtott támogatás révén. A szociális partnereket arra

kell ösztönözni, hogy – autonómiájuk és a kollektív fellépéshez való joguk teljes tiszteletben tartása mellett – az őket érintő kérdésekben tárgyalásokat folytassanak és kollektív szerződéseket kössenek.

8. iránymutatás: Mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség előmozdítása, a társadalmi befogadás elősegítése és a szegénység elleni küzdelem

A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a mindenki számára nyitott, befogadó munkaerőpiacokat azáltal, hogy olyan hatékony intézkedéseket vezetnek be, amelyek az alulreprezentált csoportok számára érvényt szereznek az esélyegyenlőségnek a munkaerőpiacon. Egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk a foglalkoztatás, a szociális védelem, az oktatás és az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében, a nemtől, faji vagy etnikai származástól, vallástól vagy meggyőződéstől, fogyatékoságtól, kortól vagy szexuális irányultságtól függetlenül.

A tagállamoknak korszerűsíteniük kell a szociális védelmi rendszereket annak érdekében, hogy hatékony, eredményes és megfelelő szociális védelmet biztosítsanak az egyén életének valamennyi szakaszában, elősegítve a társadalmi befogadást és a felfelé irányuló szociális mobilitást, ösztönözve a munkaerőpiaci részvételt és az egyenlőtlenségek kezelését, többek között az adó- és ellátási rendszerek kialakítása révén. A szociális védelmi rendszerek korszerűsítésének a hozzáférhetőség, a fenntarthatóság, a megfelelés és a minőség javulását kell eredményeznie.

A tagállamoknak az aktív befogadás három ágának – a megfelelő jövedelemtámogatásnak, a befogadó munkaerőpiacoknak és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek – a kombinációjával megelőző és integrált stratégiákat kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk. A szociális védelmi rendszereknek biztosítaniuk kell a megfelelő minimumjövedelemhez való jogot mindazok számára, akik nem rendelkeznek elegendő forrással, és az embereknek a munkaerőpiacon és a társadalomban való aktív részvételre történő ösztönzése révén elő kell mozdítaniuk a társadalmi befogadást.

A megfizethető, hozzáférhető és minőségi szolgáltatások – így a gyermekgondozás, az iskolán kívüli gondozás, az oktatás, a képzés, a lakhatás, az egészségügyi szolgáltatások és a tartós ápolás-gondozás – elengedhetetlenek az esélyegyenlőség biztosításához, többek között a gyermekek és a fiatalok számára is. Különös figyelmet kell fordítani a szegénység, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, beleértve az aktív keresők körében tapasztalt szegénység csökkentését is. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy mindenki hozzáférhessen a létfontosságú szolgáltatásokhoz, többek között a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez, a közlekedéshez, a pénzügyi szolgáltatásokhoz és a digitális kommunikációhoz. A tagállamoknak megfelelő segítséget kell nyújtaniuk a rászorulóknak és a kiszolgáltatott személyek részére a szociális lakáshoz jutáshoz, valamint biztosítaniuk kell a kényszer-kilakoltatással szembeni megfelelő segítségnyújtáshoz és védelemhez való jogukat. A hajléktalanság kérdésével külön foglalkozni kell. Figyelembe kell venni a fogyatékosággal élő személyek sajátos szükségleteit.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell a megfizethető egészségügyi ellátáshoz való időben történő hozzáféréshez és a tartós, jó minőségű ápoláshoz-gondozáshoz való jogot, a fenntarthatóság hosszú távú megőrzése mellett.

A növekvő élettartam és a demográfiai változások összefüggésében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nők és férfiak számára a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát és megfelelőségét, mindkét nem esetében egyenlő esélyeket biztosítva a munkavállalók és az önálló vállalkozók számára a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez, többek között a méltó életkörülményeket biztosító kiegészítő rendszerek révén. A nyugdíjreformokat a várható élettartam növekedésének figyelembevétele érdekében olyan intézkedésekkel kell alátámasztani, amelyek - például a munkaerőpiac korai elhagyásának korlátozása és a kötelező nyugdíjkorhatár emelése által - meghosszabbítják az élet aktív szakaszát és emelik a tényleges nyugdíjkorhatárt. A tagállamoknak konstruktív párbeszédet kell kialakítaniuk az érdekeltekkel, és lehetővé kell tenniük a reformok megfelelő fokozatos bevezetését.